

[Statsministeren.]

Når det ærede medlem hr. Aksel Larsen spørger, om jeg ikke synes, at forudsætningerne for vor aftale med USA om fælles forsvar af Grønland er bortfaldet nu, da Grønland er blevet ligeberettiget del af det danske rige, kan jeg kun sige, at det synes jeg ikke. Den omstændighed, at Grønland ikke længere har kolonistatus, kan ikke have noget at gøre med spørgsmålet om øens forsvar. De forudsætninger, der bestod i 1951, er stadig tilstede, nemlig Grønlands geografiske beliggenhed og betydning for forsvaret af det nordatlantiske område, og det var mig en stor tilfredsstillelse, at det ærede medlem hr. Frederik Lynge forleden dag gav så uforbeholden tilslutning til dette grundsynspunkt.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen opholdt sig, ligesom den senere kommunistiske taler, længe ved de militærudgifter, vi har. Jeg kan blot til det ærede medlem sige, at den siddende regering — ligesom den foregående, tror jeg — har kun et eneste ønske på dette område, nemlig at den internationale udvikling skal muliggøre for Danmark både at nedsætte vore militærudgifter og at gennemføre en kortere tjenestetid. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen ved også, hvad forudsætningerne og betingelserne for, at noget sådant skal kunne ske, er, og det ærede medlem kender adressen. Der er et land — jeg havde nær sagt: der er én mand, som, hvis villigheden er tilstede, kan yde et kolossalt bidrag til, at det kan ske. For der er ingen mennesker i dette land, som med glæde medvirker til, at de — det har det ærede medlem ret i — uproduktive udgifter til militærvæsen og til rustninger skal opretholdes, og det ærede medlem kender aldeles nøje, hvilke ydre forudsætninger det er, der forpligter os til som et land, der er gået ind i et internationalt samarbejde på lige fod med verdens øvrige frie nationer, at opfylde vore forpligtelser. Vi synes, vore militærudgifter er høje, trods det at det er en kendsgerning, at vi ikke anvender mere end en brøkdel af det, der anvendes til militærudgifter pr. indbygger i Sovjetunionen.

Hele det afsnit af det ærede medlem hr. Aksel Larsens tale, hvori han talte om socialisme, marxisme og kommunisme, skal jeg ikke gå ind på, men blot kommentere

det på den måde, at det ærede medlem har ret: hvis han kalder den henrettelse af friheden, der har fundet sted i Sovjetunionen, for socialisme, er der ingen bro mellem ham og os. Det ærede medlem brugte selv det billede, at der længe her i Skandinavien, i Sverige i 16 år, har været et socialdemokratisk flertal, og, sagde han, se, om socialismen er gennemført dér. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem så tydeligt, at det kan blive forstået, at hvis jeg — og jeg tror, det gælder alle mine partifæller — blev tvunget til at forlade dette land og leve i et andet land, ville vi som de demokratiske socialister, vi er, virkelig foretrække at leve i Sverige fremfor at leve i Sovjetunionen, og jeg skulle tro, at hvis man gav samtlige medlemmer af det kommunistiske parti tilbudet, ville flertallet af dem også foretrække Sverige fremfor Sovjet; det viser i en nødskaal, hvor værdifuld og hvor rigtig den udvikling er, der har været her i Skandinavien.

Det er klart, at regeringen ikke kan modtage den foreslåede dagsorden, og jeg skal henstille, at man stemmer imod dette dagsordensforslag.

Overfor det spørgsmål, det ærede medlem hr. Viggo Starcke stillede til handelsministeren, har handelsministeren bedt mig oplyse, at ministeren intet har udtalt om sago-melets frigivelse, men at ministeren har iværksat en undersøgelse af mulighederne for at hæve det gældende importstop.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke var utilfreds med endnu ikke at have fået svar på, hvad ordene, at vi vil arbejde for ligestilling og gensidighed i den internationale handel, stod for i regeringens programtale, om de betød, at vi ville arbejde for højere told, eller for, at andre lande skulle nedbryde deres toldmure. Hertil skal jeg svare, at vi naturligvis vil fortsætte bestræbelserne for at opnå ligestilling, først og fremmest ved at andre lande kommer ned på det danske toldniveau. Vi må fortsat håbe, at dette lykkes, for det er nødvendigt, at større ligestilling og gensidighed i de internationale handelsvilkår bliver tilvejebragt.

De bemærkninger, det ærede medlem gjorde om liberalismen og socialismen, og som endte med en udtalelse om, at det hele var et omblæst cirkustelt, er det vanskeligt, synes jeg, at gå ind i en nærmere polemik imod. Når det ærede medlem benytter sig af en